

Længst sejlede, længst kørende og længst fra vinderne ved DM 2011

Af Niels-Ulrich Barslev, F DEN 1123 Idunna af Glyngøre.

Forberedelser

Efter vores deltagelse i DM i Aarhus i 2010 havde vi besluttet, at vi skulle deltage i et yderligere DM, inden vi lagde op med deltagelse i de store sejlads. Der var dog et lille problem for deltagelsen i 2011. Vi manglede en 3. mand i båden. Egon Madsen, "Pejner", var 3. mand i Aarhus, og det var ikke helt nemt at overtale ham til at tage yderligere en tårn ombord i Idunna. Resultaterne havde jo ikke været imponerende. Men båden er jo smuk.

Idunna på Aarhusbugten 2010

Egentlig havde Anne og jeg tænkt, at det skulle være på den nemme måde med at køre Idunna til Sundby Sejlforening på traileren. Men først da jeg stillede Pejner i udsigt, at vi to kunne sejle hende til Sundby via Anholt, bed han på krogen. Pejner havde aldrig været på Anholt. Det skyldes blandt andet, at hans bedre halvdel, Karen Margrethe, ikke bryder sig om at sejle over åbent vand i en sejlboat. Ved andre lejligheder, hvor Pejner har været af sted til DM og andre væsentlige ting, har det været den direkte vej uden mellemlandning. Men nu skulle det så være.

Inden afgang var det planen, at få Idunna på land og få hende gjort ren i bunden. Men efter nogen snak blev vi enige om, at det kunne vente til Sundby. Det fortrød vi siden.

Inden afsejling indgik jeg aftale om leje og opstilling af en campingvogn på pladsen i Sundby. Mit barnebarn, Amalie, havde en kæreste hvis far reparerer og udlejer campingvogne fra sit værksted i Hårlev. Han ville godt – mod en beskedent betaling – køre en campingvogn til Sundby, være med til at stille den op, og afhente den igen efter DM. Og sådan blev det.

Tilbage var at pakke Folkebåden med proviant, herunder forskellige druesafter og en del øl til turen. Der kan jo være en del i sådan en Folkeboat, og vi skulle ikke risikere at lide nød på færden.

Turen til Sundby Sejlforening

Så oprandt dagen, hvor vi skulle af sted. Torsdag den 30. juni 2011. Pejner og jeg havde aftalt at mødes på havnen i Glyngøre kl. 08.00. Vi fik pakket vore grejer ned i kistebænkene og hvor der nu ellers var plads og riggede til med de gamle MP-Sejl, der skulle bære os frem til Sundby, for at spare på vore nyere North Sejl, som vi havde købt

af Søren Kæstel. (Så de skulle jo være hurtige).

Klokken 08.50 stod vi ud af havnen og satte kursen mod Furs vestligste pynt for siden at stævne Løgstør. Vejret var gråt, vinden stod i vest 5 m/s med pust op mod 10 m/s. Fint sejlvæjr. Klokken ca.10 blev vi indhentet af søværnets Thyra og Svanen, der vist nok kom fra Nykøbing. Et par flotte skibe. Jeg skød et par billeder af dem, men desværre var de lidt for langt væk for mit lille digitalkamera. En god ven er fotograf og har siden hjulpet med at gøre billedet acceptabelt.

Thyra/Svanen på Limfjorden 2011.

Efter en fin tur til indsejlingen til Løgstør Rende kunne vi blæse forbi Løgstør med spilet fok. Vi passerede Aggersundbroen sammen med to andre sejlbåde og et arbejdsfartøj, som havde fået lukket broen op uden for termin. Vi kunne derfor rask stævne mod Ålborg i en lille smule regn. Vi var fremme ved Jernbanebroen 16.10. Her talte brovagten tog. Jeg tror at alle DSB's togsæt skulle frem og tilbage over broen. Vi så dog ingen IC 4. Vi blev lukket igennem kl. 16.45. Forinden havde vi af praktiske grunde bjerget spilerstagen.

Limfjordsbroen blev passeret i regnvejr kl. 17.05, hvorefter spilerstagen på ny blev sat.

Stagen blev siddende resten af vejen til Hals – Egense. Ankomst til Egense Havn kl.20.00.

Pejner ved pinden

Egense var en behagelig overraskelse. Vi plejer at ligge i Hals, der som oftest er godt fyldt op. Men her i Egense var der fint med plads og vi kunne uden problemer fortøje mellem pæle, som om vi var hjemme. Vi blev hjerteligt modtaget i klubhuset af nogle medlemmer og havnefogden, der hyggede sig i køkkenet. Vi fik lov at låne køkkenfaciliteter og snart efter stod den på aftensmad, som jeg havde forberedt hjemmefra dertil rødvin af det kendte mærke ad libitum. Efter kontrol af klubhusets TV, der viste de samme triste nyheder som i resten af landet, gik vi til køjs kl.23.25.

Næste morgen cyklede Pejner på en lånt cykel til bageren efter morgenbrød. Der blev et herre-morgenmåltid i klubhuset med det hele. Vejret var højt og flot med sol og fin vind ca. 6 m/s. Vi afsejlede kl.09.25.

Så snart vi var kommet ind i renden over Hals Barre, satte vi spilerstagen, og så gik det ellers mod Anholt i pragtfuldt vejr. Efterhånden tiltog vinden og vi loggede kortvarigt på gps'en at vi gjorde 10,5 knob. Da vi nærmede os Anholt sejlede vi en 30 fods båd op. Jeg tror, at de havde reduceret sejlføringen og overvejede, hvordan de ville anløbe havnen i den tiltagende vind og sø.

Hos os var der ingen tøven. Ned med spilerstagen – Pejner på fordækket – ind i yderhavnen. Inde i bassinet løb vi skuden op i vinden, satte påhængsmotoren i og startede den. Den kørte ganske kortvarigt og satte så ud. Skipper slap pinden og konstaterede, at der ikke var åbnet for tankhanen til den indbyggede tank. (Vi har en motor med indbygget tank i toppen, men plejer at bruge en ekstern 12 liters tank, der ikke var sluttet til). Motoren blev startet igen og kludene blev smidt. Og så var det tid til at finde en god plads til de næste par dage.

På Anholt ligger man med stævnen mod broen og med hækanker. Vi fandt snart en fin plads, hvor der kunne være op til flere folkebåde ved siden af hinanden. Da vi forberedte os på at kaste ankeret, blev vi prajet af skipperen på en Hanse 40, der allerede lå ved den af os udsete bro. Han råbte, at vi var velkomne til at lægge os uden på ham uden at bruge ankeret. Ergo fortøjede vi langs denne fine Hanse 40, der lå som en bjørnemoder med Idunna som ungen ved siden af. Flink folk fra Juelsminde. Ankomst kl. 17.

Så var det tid at gå i land og få ordnet betaling af havnepenge og finde ud af, om faciliteterne var som tidligere. Der var en vældig flink flersproget havnefoged og et dejligt sailor-house til fri afbenyttelse. Her indtog vi snart den medbragte aftensmad, Forloren Skildpadde på dåse med et pift af cocktailpølser. Hertil den vante drue. Vi var noget møre efter dagens sejlads og gik derfor tidligt til køjs.

Næste morgen havde vi fået yderligere en nabo. En svensk Marieholm fra Varberg var kommet til i aftenens/nattens løb. Vejret var dårligt, det regnede og blæste. Vi indtog morgenmaden i sailor-house, og besluttede os for at vente på bedre vejr, inden vi skulle på en rundtur til fods på den dejlige ø. Om eftermiddagen blev vejret bedre og vi gik en

fin tur rundt på øen, dog uden at bevæge os ud i ørkenen. Det havde skipper ikke ben til. Indkøb i brugsen og så skulle vi finde ud af, hvor vi skulle spise aftensmad. Der er op til flere restauranter på havnen og oppe i byen. Vi valgte forkert og fik de sejeste og dyreste pizzaer, der kan opdrives i kongeriget. Efter denne oplevelse gik vi igen tidligt til køjs for at stå op igen kl. 04.30. En anden gang skal der naturligvis spises fisk.

Efter morgentoilette og madpakkesmøring under morgenmaden afsejlede vi fra Anholt i dejligt solskin og ca. 5 m/s med kurs 136°. Op kom spilerstagen, og så gik det mod Helsingør. Turen over Kattegat bød på dejligt vejr og en del skibstrafik, men stort set ingen lystfartøjer før vi nærmede os Sjælland. Efter en fin sejlads måtte vi tage spilerstagen ned for at anløbe Helsingør Nordhavn kl. 17.30. I denne kæmpestore havn fandt vi uden problemer en plads langt inde i havnen og tæt ved toiletter, bad og restauranter. Betaling af havnepenge og elektronkort skulle ske i automat; men der var også en cyklende og serviceminded havnefoged. Aftensmaden indtog vi udendørs ved havnens udmærkede fiskehus. Fin mad og høflig og venlig selvbetjening. Således forsynet slog vi et slag rundt i havnen og fandt her en af vore gode venner, Freddy fra Nykøbing Mors, der lå i havnen med sin Solus Alta. Vi fik lejlighed til at udveksle lidt røverhistorier og til at drikke lidt af hans udmærkede, kølige hvidvin. Fin sommeraften i Helsingør Nordhavn. Igen var vi blevet noget møre og gik til køjs til fornuftig tid.

Mod Helsingør

Næste morgen var det igen blevet gråvejr og vinden var svag. Efter morgenmad mv. afsejlede vi kl. 10 med kurs mod Sundby Sejlforening. Efter passage af Kronborg og heftig færgetrafik blev vi overhalet af F DEN 741, der gik for motor. Da vinden flovede yderligere satte vi også motoren i gang kl. 12.40, og så gik det med 4,6 knob mod Sundby.

Færge på rov

Selv om vi sejlede for motor var det en ganske dejlig tur at sejle ned gennem sundet, hvor jeg har boet mange forskellige steder årenes løb, inden det blev Grønland og senere Glyngøre.

Ankomst til Sundby Sejlforening mandag den 4. juli 2011 kl. 15.45. I havnen var der velkomstkomite med Ditte med flere og

nummererede pladser til de ankommende folkebåde. Fin begyndelse på et godt arrangement.

Opholdet i Sundby Sejlforening

Blandt modtagelseskomiteen skulle vi snart stifte bekendtskab med formanden for Sundby Sejlforening, Tonny Pedersen, der tillige var stævneleder sammen med sin søn, Marc, og ikke mindst med "Pladsmanden" – "3-metermanden", der gik under navnet "Kim Pisk". Kim Pisk blev et meget hyggeligt og dejligt bekendtskab. Vi fik anvist plads til den kommende campingvogn som nabo til Erik Køster og Bent Mallebuk. Senere fik vi også Helmuth Schwarz som nabo til den anden side. Hyggelige folk. Dernæst fik vi tømt båden for det meste overflødige turgrej, som vi fik anvist fin opbevaringsplads til under tag og under lås. Super service.

Ved de små skure bag ved vores "teltplads" holdt nogle lokale sejlere til. Det viste sig, at en del af deres hobbyarbejde bestod i at drikke grønne Tuborg på dåse. Direkte importeret fra det sydlige udland. De flinke folk tilbød, at vi kunne få lov at købe et passende antal grønne dåser til at holde den værste tørst fra døren. Det tilbud kunne vi ikke sige nej til, og ølforsyningen under stævnet blev således sikret.

Så kunne vi sætte os til at vente på campingvognen. Og vi ventede - og vi ventede. Vi havde været i telefonisk kontakt med udlejeren flere gange. Han var på vej fra Haarlev syd for Køge. På grund af massivt regnvejr, skybrud, var motorvejen spærret, og han måtte køre en vældig omvej blandt andet ind gennem København for at nå frem til Sundby Sejlforening. Men han kom, og vi fik stillet campingvognen op og stillet den i water på begge leder af hensyn til sovekomforten, som den venlige udlejer/ejer fortalte.

Forinden havde vi spist til aften i Sundby Sejlforenings fremragende restaurant "Sundby Sejl", hvor vi under hele opholdet nød alverdens gode retter og dertil passende druer.

Under aftensmaden, som vi indtog sammen med nogle lokale sejlere og gæster nævnte jeg, at vi trængte til at få båden op for rensning af bunden, og at vi hjemmefra havde regnet med, at det ville være nemt i Sundby. Hvor der ville være gratis kran til rådighed. Men nu fandt vi ud af, at det betød, at der ville komme en kranvogn på havnen for at søsætte både. I øvrigt var søsætning og senere optagning planlagt til at ske i Kastrup Lystbådehavn. Det ville næppe være særlig populært at beslaglægge kranen i Kastrup med bundrensningsformål under tilstrømningen af stævnedeltagere. Det tyggede vi lidt på, og mente så, at når båden kun havde ligget i vandet i 6 uger, kunne den næppe være groet til. Vi blev klogere siden.

Lidt udmattede af den sunde friske luft mv. kravlede vi til køjs på Idunna og lod campingvognen klare sig selv natten over.

Næste dag ankom skibsrederen, Anne, pr. bil til Sundby. Besætningen var fuldtallig og vi var klar til at tage hul på et nyt DM.

DM-sejladserne

Vi var kommet til Sundby for at deltage, men ville jo sådan set heller ikke have noget imod at vinde. Og det gjorde vi. Vi samlede points, så det var en fryd. Rigeligt til at få pointstrøjerne. Vi blev dog snydt for dem en enkelt gang, måske fordi nogen syntes, at det var synd for os, at vi var så stabile og dygtige til at samle points. I Aarhus i 2010 lykkedes det os også at score pointstrøjer, vi slap dog i de situationer, hvor vi var blevet disket efter sort flag. Men i Sundby lykkedes det os ikke at blive disket en eneste gang. Det er vel en fremgang – eller også var vi for langt fra

linien. En enkelt gang var det ved at lykkes for os at få en protest imod os. I starten syntes Surelajma D 729, at vi var for længe om at luffe op og truede med den røde klud. For den gode ordens skyld tog vi en 360'er i sagens anledning og viste, at vi ikke bar nag.

Rent faktisk lykkedes det for os i flere sejladser at undgå at komme sidst til første mærkerunding, men når der så var nogle bag os, var de frække nok til at sejle forbi os på læns, hvor vi hang fast i begroningen.

Men sikke dog Folkebåde er pæne set bagfra. I en af de sidste sejladser var vi på læns på bagbord halse på vej mod bundmærket med Pejner og Anne på fordækket. På et tidspunkt synes de, at jeg burde have at vide, at vi var ved at sejle Kong Fus D 952 ned. (Den var oven i købet på kryds på styrbord halse). Jeg havde ikke set den, og hørte først anskrig fra Pejner, da det faktisk var for sent. Men på en eller anden måde blev kollisionen, der ville have været ødelæggende for begge både, undgået. Vi øvede os atter på en 360'er og gav kvajebajere til Kong Fus besætning bagefter.

I sidste sejladse om lørdagen undgik vi sidstepladsen efter at have været langt bagud, men kun fordi F DEN 749, Garuda, tog en ordentlig skovtur i stedet for at gå i mål.

F DEN 749 Garuda

Men se bare, om det ikke lønner sig at være bagud. Ved den herlige festmiddag på afslutningsaftenen fik vi præmier i form af fine serveringsfade som længst sejlede båd, 3 dåser bundmaling og en flaske rurfjerner som sidste båd samt fine kasketter med Sundby Sejlforenings logo - og så blev vi også hyldet som længst sejlede båd til DM 2011. Bundmalingen er netop i skrivende stund (april 2012) blevet brugt efter sit formål efter omhyggelig afslibning med både tørt og vådt.

Besøg på havnen

Under opholdet i Sundby fik vi besøg af mine børn og børnebørn. De bor jo alle sammen på Sjælland og var nu så søde at komme på besøg hos os. Nogle af børnebørnene kunne kombinere det med besøg hos deres far, min søn Ulrich, der var gast på F DEN 905, New Wave. (som vi kun var foran – kortvarigt – en enkelt gang).

Og lige inden vi skulle til at forlade Sundby kom også min søster på besøg. Hun er ellers bosiddende i det nordlige Jylland, men var på storbyferie i København sammen med sin kæreste. Da kæresteparret var draget tilbage mod byen, riggede vi Idunna til med henblik på at sejle til Køge som indledning på sommerturen, der skulle gå syd om Sjælland med besøg hos gode venner på Knudshoved Odde, og derfra videre til det sydfynske øhav, hvor ingen af os har været, bortset med færger på udflugter i skolealderen. I Køge skulle vi aflægge besøg hos min datter Helle.

Den ene Folkebådskej i Sundby

Afgang og hvad der videre skete.

Efter den sidste kontrol af at vi nu havde husket det hele og ikke glemt noget hverken på teltpladsen eller i opbevaringsrummet, gik jeg ombord, men trådte forkert, formentlig på fokkeskødet, og faldt tungt på dækket. Mit venstre ben/knæ drønedede ned i lønningslisten og det gjorde alvorlig ondt. Jeg havde netop vinket til F DEN 841, der stod havnen ud på vej til Kastrup for at komme på land. Måske distraherede det mig at vinke til Danmarksmestrene. Klokken var nu blevet 12.15

Efter at være kommet lidt til hæfterne og efter skylning af ben og knæ med masser af koldt vand, mente jeg mig klar til at sejle ud. Vi satte sejl og stod havnen ud. Vel ude af renden satte vi kurs mod Kastrup. Da vi nærmede os Kastrup Lystbådehavn, kunne jeg se, at mit knæ og underben svulmede op. Det begyndte desuden at gøre rigtig ondt i benet, så vi besluttede os for at vende om og sejle tilbage til Sundby Sejlforening.

I Sundby fandt vi vores gamle plads – endnu med nummer – og kontaktede Havnefogden for at høre om vi måtte ligge der igen. Derefter gik Anne i gang med mobiltelefonen for at få kontakt til skadestuen. Det gik sådan set meget godt, men varede længe. Visitatoren synes, at de var en god idé, at jeg

opsøgte skadestuen og indvilgede i at sende en ambulance for at hente mig på havnen. Kl. 14.30 dukkede ambulancen op med to flinke ambulancefolk. Jeg blev lagt på båren og fik taget blodtryk mv. Den ene ambulancemand kunne berolige mig med, at der var nok ikke brækket noget. Han havde for ikke længe siden brækket benet på en skiferie og vidste lidt om hvordan det føltes. Jeg fik isomslag på hævelsen og blev kørt på skadestuen på Amager Hospital. Ankomst 15.02.

Og der sad vi så indtil kl. 18. Det eneste lyspunkt ved ventetiden var, at vi i venteværelset fik set afslutningen af 9. etape af Tour de France.

Klokken ca 18 blev jeg rullet ind i et af undesøgelsesrummene og en yngre læge kom straks efter og undersøgte mig. Hun var ikke i tvivl om at jeg havde fået et stort hæmaton (blodansamling) og brokkede sig til sygeplejersken over at der ikke var skiftet is på hævelsen i ventetiden. Hun var tillige sikker på, at der ikke var brækket noget.

Jeg blev så ordineret selvbehandling efter RICE-metoden, Ro og aflastning. Is dog ikke direkte på huden. Compression – elastisk forbindelse. Elevation – dvs. løft af skadestedet over hjertehøjde. Desuden fik jeg udskrevet smertestillende medicin.

Vi forklarede doktoren, at vi havde ophold i en Folkebåd uden dybfryser og med dårlige muligheder for længerevarende ro og aflastning. Det synes hun nok var en spændende udfordring for mig.

Takket være god bistand fra Restaurant "Sundby Sejl" fik vi efter tilbagekomsten til Sundby Sejlforening mulighed for at få frosset fryselementer til den videre behandling; men tirsdag besluttede vi os for flyve hjem til Glyngøre. Dvs. til Karup Lufthavn, hvor Pejner hentede os.

Torsdag syntes jeg, at jeg ville kunne køre Jeepen til Sundby for at hente Idunna hjem. Vi tog Molslinien fra Aarhus til Kalundborg, så køreturen blev ikke så lang. Natten mellem torsdag og fredag overnattede vi igen på Idunna.

Fredag stod vi op til regnvejr, men da vi havde fået en aftale med Hellers gennem havnefoged Kim om at få taget Idunna op af vandet om formiddagen, sejlede vi fra vores gode plads for motor over til stedet, hvor optagningen skulle finde sted.

Heller ankom med sin Kranvogn som planlagt. Og så begyndte vanskelighederne. Hellers fortalte os, at han ikke kunne tage masten af uden at beskadige den. Vi skulle have taget masten af ved mastekranen. Det havde vi ikke skænket en tanke, da vi hjemme i Glyngøre bliver sat i og taget op samt sætter mas påt eller tager den af med den lokale kranvogn.

Da Heller skulle videre til andre opgaver, var der ikke tid til at sejle rundt til mastekranen og tage masten af.

Heller mente at vi måske kunne køre båden på trailer over til mastekranen og tage masten af der. Vi spurgte havnefogden om vi kunne køre til kranen og besigtigede forholdene. Det så muligt ud. Derefter blev Idunna løftet op og sat på traileren med masten på. Og så kørte Heller igen.

Mastekranen i Sundby

Vi kørte traileren med Idunna over til mastekranen og forsøgte at vurdere om vi kunne bakke båden ind under kranen. Det kunne man sådan set godt – bortset fra en enkelt detalje. Mastekranen blev fikseret af en wire, der fra toppen af kranen gik skråt ned vinkelret på bassinkanten.

Mastekranen i Sundby Foto: Ditte Andreasen

Den wire kunne vi ikke bakke under. Gode råd var nu dyre. Vi spurgte Kim Havnefoged om vi måtte afmontere skråstiveren. Det kunne han ikke på egen hånd tage stilling til, men måtte spørge nogen fra klubledelsen. Det viste sig imidlertid, at klubledelsen var til bisættelse. Derfor kunne ingen træffe beslutning om tilladelse - og jeg turde ikke øve selvtægt, Især ikke da vi havde fået en glimrende behandling i Sundby Sejlforening både under og efter DM.

Vi opgav derfor mastekranen. Kim fik telefonisk aftalt med Heller, at han ville komme tilbage senere på dagen og løfte masten af. Så måtte vi finde en skånsom måde at gøre det på.

Og så ventede vi igen i regnvejret. Heller ankom med kranvognen og ved hjælp af et bildæk som fender, mente han nok, at det kunne gå an at løfte masten af. Det gjorde vi så uden problemer.

Glade pakkede vi båden færdig med riggen ovenpå og kunne omsider sætte kursen mod Kalundborg til den eneste aftenafgang mod Aarhus. Sent på aftenen nåede vi hjem til Glyngøre og kunne konstatere, at nu var DM 2011 slut for os.

Næste formiddag fik jeg kikket nærmere på begroningen og fik den fjernet med

skrubbekoste og vand. Forinden fik jeg taget et billede af den behårede "undervogn".

Idunnas "undervogn" ved hjemkomsten

Og husk det så: Bunden skal være helt ren inden kapsejls !!

Glyngøre, den 1. juli 2012 N-UB